

Soarelui

Alexandrina Spânu

SOARELUI

Te întreb pe tine soare,
de ești cald și-n depărtare,
căci de-aici așa se pare.

Te așteptăm cu nerăbdare,
totul crește-n a ta zare,
de la om până la floare.

Când vii și c-o scurtă ploaie,
totu-n cale se-nvîoie,
belșugul curge-n-șiroaie.

Strălucești și dogorești,
doar atuncea când dorești,
iar de nu în ceață ești.

Ne duci noaptea la culcare,
fără nici o amânare;
dar, de noi, îți place oare ?

Alexandrina Spânu - SPERANȚE